

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

punkter, der fremføres, og det gjorde jeg i dette tilfælde.

For da at finde en anden løsning kom spørgsmålet frem om en rabatkortordning i stedet for den almindelige nedsættelse af flæskeprisen, som havde været min tanke til at begynde med. Ved første behandling gav jeg udtryk for, at jeg var meget imod rabatkortordninger i det hele taget og naturligvis også i dette tilfælde, men under udvalgsforhandlingerne var der et tidspunkt, da jeg og mit parti ikke øjnede andre muligheder. Senere fandt vi en anden mulighed og kunne derfor komme bort fra denne rabatkortordning, som alle anså for at være uheldig, navnlig for et så kort tidsrum, med den forskelsbehandling af borgerne, som rabatkortordninger indeholder, og så gik vi over til den imødegåelse af prisstigningen, som har fundet udtryk i forslaget om en yderligere nedsættelse af mælkeprisen for at borttage en del af pristigningen på det samlede fødevarerforbrug. Det var en enklere og lettere ordning uden yderligere administration. Også på det område respekterede jeg de saglige synspunkter, der var fremme, og vi gennemførte denne ordning på forslag fra mit partis side.

Jeg tror, det var en fornuftig løsning af problemet. Jeg er ikke uenig med den socialdemokratiske ordfører i, at det på længere sigt er skadeligt og uheldigt for landbruget med et stadig stigende prisniveau og højere og højere ejendomspriser, men det kan vel ikke være socialdemokratiets mening, at landbrugets priser skal ligge fast, uanset at alle omkostninger stiger. Der er siden i fjor, da landbrugets priser blev lagt fast, sket betydelige prisstigninger, som naturligvis også mærkedes i landbrugets omkostninger. Socialdemokratiet har erkendt nødvendigheden af, at lønningerne blev sat op, hvad jeg ikke skal indvende noget imod — når priserne stadig stiger, må lønningerne naturligvis følge med —, socialdemokraterne er imod en udvidelse af liberaliseringen, bl. a. fordi man er ængstelig for, at den hjemlige industri skal komme ud for en altfor voldsom konkurrence ved prisfaldet udefra, men overfor landbruget stiller socialdemokratiet sig på den måde, at man siger: selvom priser og omkostninger i det forløbne år er steget, skal landbrugets priser på hjemmemarkedet ikke ændres; disse priser skal fortsat blive, hvor de blev fastlagt sidste år. Det er dette, jeg ikke kan finde er rimeligt. Og hvad er det for en del af landbruget, som socialdemokratiet mener fremdeles skal levere en del af sin produktion

til samme pris uden hensyn til alle udgiftstigninger? Er det det store landbrug, det kornsælgende landbrug, som i kraft af de unormalt høje kornpriser har haft særdeles gode indtægter? Nej, det, som socialdemokratiets forslag, der fastholder de samme priser i år som i fjor, rammer, er de landbrug, der har den største husdyrproduktion, det lille og det mellemstore landbrug.

Når man nu siger, at 100 mill. kr.s pristigning er en stor byrde at lægge på befolkningen, er det naturligvis rigtigt, men af de 100 mill. kr.s udgiftsstigning vil jo en del falde på landbrugets forbrug; det er jo ikke forbruget udenfor landbruget alene, der skal bære de 100 mill. kr. En del af denne udgiftsstigning på de 100 mill. kr. skal landbruget betale. Desuden må man sige, at de 100 mill. kr. naturligvis bygger på et skøn. Det forudsætter blandt andet, at de nuværende landbrugspriser holdes et helt år frem i tiden, hvad ingen har nogen som helst sikkerhed for. Tværtimod. Man må desværre imødesee, at det modsatte kan blive tilfældet.

Jeg mener derfor, det må siges, at det tal på forbrugerprisernes stigning: over 100 mill. kr., er overdrevent stort. Når man ser på den almindelige forbrugsstigning for befolkningen udenfor landbruget, er det overdrevent og lidet sandsynligt. Jeg gør opmærksom på den forskydning, der er sket i priserne siden i fjor. Der er jo sket det, at den forhøjelse af smørprisen, som nu formentlig bliver resultatet af prisbindingernes ophævelse, ikke vil føre til, at en families udgifter til fedtstof bliver større, end den samme families udgift var i fjor. Det vil tværtimod medføre, at en families samlede forbrug af smør, margarine og svinefedt efter ordningernes ophør vil ligge 27 kr. under, hvad den samme familie — jeg tænker på en familie på fire medlemmer — betalte for det samme forbrug for et år siden, da disse ordninger blev gennemført. Prisbindingernes ophør for smørrets vedkommende vil ikke betyde øgede udgifter til fedtstof for forbrugerne i sammenligning med i fjor; med det fald, der har været på margarine- og fedtpriser, betyder det lavere udgifter for en familie end på samme tidspunkt i fjor. For mælken vedkommende vil den nedsættelse på 6 øre, der nu foreslås, betyde en nedgang i udgifterne på 42 kr. for en familie på 4 medlemmer. (H. C. Hansen: Kommer den nedsættelse?). Den kommer, når disse forslag er vedtaget. (H. C. Hansen: Er det sikkert?). Jeg ved naturligvis ikke, om denne nedsættelse kommer, hvis andre omkostninger ved mælkeomsætningen stiger. Jeg har forstået